

beni otac, bračni i djevičanski otac, djevičanski otac. Ni jedan od tih naziva nije bez prigovora, ali pisac kao da najvoli ovaj posljednji (str. 33).

I prof. O. Stano, u svom već spomenutom članku u Encicl. catt., dosta opširno govori o tim nazivima (st. 798-800). On spominje uz ostale nazive i »zakonski otac«, za koji kaže da je dosta dobro odabran (799). Ne može se naprosto reći ni: otac, jer Josip nije naravni otac Isusov. Kod naziva »djevičanski otac« spominje Stano i našega Müllera, pače kaže da ima i strelovita molitvica s tim nazivom, koju je sv. Pijo X 1906. obdario oprostom. (Danas je nema u »Enchiridion indulgentiarum«.) Njemu se čini da ni taj naziv nije bez prigovora, ako ga, na primjer, poredimo s »djevičanska Majka Isusova«. »Kao zaključak — piše on — moramo s. L. Billotom reći, da u našem rječniku nema primjerena i osobita izraza za ovo jedinstveno očinstvo sv. Josipa. Prema tome moći ćemo upotrebiti jedan ili drugi između mnogih koje nam je ostavila tradicija ili kršćanska pobožnost« (800). Ne smijemo zaboraviti pri tome, da je Josipovo očinstvo svrhunaravnog reda i da je jedino on, između svih Božjih svetaca, bio njime odlikovan!

O blago tebi, sv. Oče Josipe, koji si Isusu bio tako bliz po službi i po ljubavi, da naš siromašni jezik nije sposoban iznaći riječ kojom bi se ma i izdaleka mogla označiti veza koja vas je vezivala i koja vas veže! Daj da to sve bolje shvatimo i tebe sve više štujemo.

F. S. PETROV

NOVI CRKVENI HIMNI

SVETI JOSIP RADNIK

JUTRENJA

Radniče vrijedni, Josipe oj sveti,
Nazaret tvoju tihu krije sreću,
Radosne duše tebe noću, evo,
Slavimo pjesmom.

Kraljevsku lozu, oskudicu, bijedu,
Jednako cijeniš i u šutnji snosiš,
Napornim radom svojih ruku hraniš
Osobe svete.

Radniče sveti, radnicima uzor,
Što svima sjaji primjerom života,
Oruđe rada, svakidanji napor
Sveti da budu.

Gladnim pomози, ognjište im zagrij,
Svadjive smiri, nasilne ublaži,
Porast zakrili mističnoga Krista
Po svemu svijetu.

Trojice sveta, jedan samo Bože,
Tvorac i Otac stvorova što svih si,
Josipa daj da slijedimo mi djelom,
Slijedimo smrću. Amen.

POHVALE

Gle, zora sunca vjesnica,
Što mjesec cvijeća naviješta,
U Nazaretu pozdravlja
Dom u kom čekić odzvanja.

O zdravo, kuće glavaru,
Pod vodstvom tvojim Stvoritelj
Orošen znojem radi sad,
Što radi mu i hranitelj.

Na nebeskome prijestolju
Uz Zaručnicu preslavnu,
Na pomoć budi ljudima
U bijedi što životare.

Odstrani svađe, nasilja,
U plaći svaku prevaru,
A živeža sad obilje
Nek jedna mjeri štedljivost.

O Trojice jedinstvena,
Po zagovoru Josipa
U miru naše korake
I putove ti upravljaj. Amen.

MAJKA BOŽJA KRALJICA

JUTRENJA

Vrhunac svih si stvorova
I Kraljica, o Djevice,
Ljepotu svih je utkao
U tebe, Majko, Stvoritelj.

U očima si njegovim
Ti glavno djelo: Majka si
Preodređena onome,
Što sam je tebe stvorio.

Kad Krist na drvu križnome
U purpur-krvi biva kralj,
Ti s njim u mucu trpeći
Svih živih majkom postaješ.

Tolike slave prepuna,
Daj svrni pogled dolje k nam,
Što slavimo te popijevkom,
I primi našu čestitku.

Sva slava tebi, Isuse,
Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

UZNESENJE B.D.M.

VEČERNJA

O Djevo koju Stvoritelj
U duhu svom od vječnosti
Preodredi da Sinu mu
U krilu dade boravak!

Preobjavljena od vijeka
Sotoni vječno protivna
Ti jedina si dobila
Začeca milost bezgrešnog.

U krilu Život začevoši,
Božanskoj žrtvi pomirnoj
Ti dajuć tijelo, izgubljen
Adama život povraćaš.

Ni kazna za grijeh istočni
Ne dotače se tebe — smrt,
Te poput Sina Višnjega
Uznesena si na nebo.

U sjaju slave tolike
Uzvisuje se narav sva:
U tebi ona dostiže
Vrhunac svoje dičnosti.

Na bijedne, slavna Kraljice,
Daj svrni mili pogled svoj,
Da neba dragu domaju
Pod vodstvom tvojim zasluže.

Sva slava itd.

JUTRENJA

Zdravo! Već zima ledena uminu,
Livade nude smiješak svoga cvijeća
Tebi, što bila Života si Majka,
Marijo, zdravo!

Ljiljane bijeli među ostrim trnjem,
Satireš sama začetnika smrti,
Krivcima vraćaš plod ocima uzet
Stabla života.

Hrame što manu nebesku nam čuvaš,
Odakle struji nepresušna snaga
Život što daje i u grobu hladnom
Kostima mrtvim.

Poslušna kćerko nebeskoga Oca,
Tijelo ti sveto truleži ne pozna,
S dušom čak uvijek združeno bez konca
Na nebo ide.

Zdravo! U nebo k ljubljenoj Sinu
Pođi i primi spleten vijenac zvijezda;
Pjesmu što tebe preblašenoj slavi
Djece sad primi.

Trojici svetoj nek je vječna slava,
Krunu što slave, Djevo, dade tebi,
Kraljicom tebe postavi svoj djeci
Brižljivu Majku. Amen.

POHVALE

Zrakama sunca, Djevo, obasjana,
Celo ti vijenac dvanaest zvijezda kiti,
Podnožje mjesec nogama ti daje,
Preslavna blistaš.

Paklenu krivnju, samu smrt ti krotiš
Na pomoć nama, suradnice Krista,
Tebe ko moćnu kraljicu sad slavi
Nebo i zemlja.

Pogubna zmija još uvijek prijeti
Propašću djeci povjerenoj tebi;
Pohiti, Majko, u pomoć nam, blaga,
Glavu joj satri.

Božanske vjere djecu ti zaštiti,
Odbjegle vrati pravovjernom stadu,
Sve što u sjeni propadaju smrti
Natrag privedi.

Krivicima, blaga, moli oprostjenje,
Žalosne tješi, bolesne i bijedne,
Zasjaj ko zraka pouzdane nade
Vječnog života.

Trojici svetoj itd.

Dr LJUBOMIR KUČAN

ŠKOLE I TEČAJEVI SVETE GLAZBE

Početak našeg stoljeća je sveti Pijo X upozorio na potrebu odgoja crkvenih glazbenika. Zato u Motu proprio od 22. XI 1930. g. naređuje svim biskupima da u svojim biskupijama osnuju i njeguju škole za svetu glazbu. »Veoma je važno da se sama Crkva brine oko odgoja svojih zborovođa, orguljaša i pjevača prema istinitim načelima svete umjetnosti« (Motu proprio VIII, 28). — U crkvi ne smije biti ništa što smeta ili umanjuje pobožnost i bogoljubnost vjernika a osobito da ne vrijeđa čast i svetost svetih obreda u kući molitve. Nažalost tijekom vremena u hram Božji se uvukla teatralna i profana glazba, kojoj tu nije mjesto. Sveta glazba — nerazdjeljiva od svečane liturgije — pripravlja duše vjernika na pobožnost da što obilnije prime plodove milosti koje donosi sveta Misa i druga sveta otajstva (M p I, 1). Radi toga je sv. Pijo X osnovao Papinski Institut za svetu glazbu u Rimu i naredio biskupima da osnivaju škole za crkvenu glazbu u svojim biskupijama.

Nasljednici sv. Pija X — osobito Pijo XI, Pijo XII i Ivan XXIII — u apostolskim pismima »Divini Pijo XI cultus« od 20. XII 1928. i Ap. konstituciji »Deus scientiarum Dominus« od 24. V 1931., a Pijo XII u »Musicae sacrae disciplina« od 25. XII 1955.) na biskupe čitavog svijeta živo preporučuju ideju o obnovi svete glazbe preko vlastitih crkvenih glazbenih škola. SZO je na temelju ovih apostolskih pisama g. 1958. izdao »Uputu o svetoj glazbi i svetoj liturgiji«, gdje daje smjernice i naređenja biskupima i redovničkim poglavarima da provedu u djelo misli svetih otaca Papa o obnovi svete glazbe. Broj 115. »Upute« glasi: »Preporuča se nadalje, da u svakoj dijecezi bude zavod ili škola pjevanja i orguljanja, u kojoj bi stjecali pravilnu izobrazbu orguljaši, zborovođe, pjevači pa i svirači. — Katkad će biti zgodnije, da takovu ustanovu zajedničkim silama podigne više dijeceza...«

Papinski Institut za svetu glazbu u Rimu savjesno provada u djelo i razrađuje ideje iz Motu propria. Dosada je iz škole izišlo 1.500 diplomiranih crkvenih glazbenika, koji diljem čitavog svijeta raznose, šire i provodaju smjernice o obnovi svete glazbe pri liturgijskim činima. Oni na svih pet kontinenata otvaraju i rukovode nove škole i tečajeve crkvene glazbe na kojima se dalje šire »istinita načela svete umjetnosti«.